

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

ЕВРОПСКИ СУД ЗА ЧОВЕКОВИ ПРАВА
ПЕТТИ ОДДЕЛ

ОДЛУКА

Жалба бр. 36510/05

Никола ТРАЈАНОВ против Република Македонија

***Напомена:** Македонскиот превод на текстот на одлуката на Европскиот суд за човекови права е исклучиво информативен и од него не произлегуваат никакви права и/или обврски. Единствено официјалниот текст на одлуката на Европскиот суд за човекови права на англиски и/или француски јазик, објавена од страна на Судот е автентичен и се смета за оригинал. Не е дозволено објавување на овој превод на било каков начин без претходна дозвола од страна на Министерството за правда на Република Македонија, освен во случај доколку се користи за информирање.*

ТРАЈАНОВ ПРОТИВ РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА - ОДЛУКА

Европскиот Суд за човекови права (Петти оддел) заседавајќи на 13 Ноември 2008 година во Совет составен од:

Peer Lorenzen, *Претседател*,
Rait Maruste,
Karel Jungwiert,
Volodymyr Butkevych,
Mark Villiger,
Zdravka Kalaydjieva,
Мирјана Лазарова Трајковска, судии и
Claudia Westerdiek, *секретар на советот*

Земајќи ја во предвид жалбата, поднесена на 27 Септември 2004 година,

Земајќи ја во предвид декларацијата поднесена од страна на Владата на 9 Јуни 2008, со барање до Судот да ја тргне жалбата од листата на нерешени предмети, како и одговорот на жалителот на таа декларација,

По советувањето, одлучи како што е наведено подолу:

ФАКТИ

Жалителот, г-дин Никола Трајанов е македонски државјанин кој бил роден во 1936 година и живее во Свети Николе. Тој беше застапуван пред Судот од г-дин Д. Горѓиевски, адвокат од Свети Николе. Македонската Влада (“Владата“) беше застапувана од страна на својот Агент, г-ѓа Р. Лазареска Геровска.

Фактите на предметот, онака како што се доставени од страните, можат да се сумираат по следново, и тоа:

На 3 Јануари 1993 година, жалителот поднел граѓанска тужба против неговиот работодавач заради неговото прераспоредување на друго работно место. Одлуката на Основниот суд датира од 25 Март 2004 година. На 2

ТРАЈАНОВ ПРОТИВ РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА - ОДЛУКА

Март 2005 година, Апелациониот суд конечно го одбил неговото тужбено барање. Оваа одлука му била доставена на жалителот на 7 Април 2005 година.

ЖАЛБЕНИ НАВОДИ

Жалителот се жалел по членот 6 став 1 од Конвенцијата за неразумната должина на постапката, како и дека, домашните судови не одлучиле правилно по неговото тужбено барање. Повикувајќи се на членот 14 од Конвенцијата, тој се жалел дека бил дискриминиран за разлика од неговите колеги кои не биле прераспоредени на други работни места. На крајот, тој се жалел врз основа на членот 1 од Протоколот 1 дека, неговото прераспоредување влијалело на неговата месечна плата, кое на крајот на неговиот работен век довело до намалување на основицата за неговата пензија.

ПРАВО

1. Жалителот се жалеше во врска со должината на постапката. Тој се повикуваше на членот 6 став 1 од Конвенцијата, како релевантен кој предвидува дека:

Член 6 став 1

“ Во определувањето на неговите граѓански права и обврски..секој има право на..судење во разумен рок од страна на...трибунал...”

Со писмо од 9 јуни 2008 година Владата го информираше Судот дека предлагаат унилатерална декларација со цел, разрешување на прашањето покренато со овој дел од жалбата. Тие понатаму побараа од Судот да ја одбие жалбата во согласност со член 37 од Конвенцијата.

Декларацијата предвидува како што следи, и тоа:

“ ... Владата оттука би сакала да изрази – по пат на еднострана декларација - признание дека во посебните околности на конкретниот предмет,

ТРАЈАНОВ ПРОТИВ РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА - ОДЛУКА

должината на домашната постапка не ги исполнува барањата за “разумен рок“, пропишани со членот 6 став 1 од Конвенцијата. Согласно тоа, Владата изразува подготвеност да му плати на жалителот сума од 1.540 евра (илјада петстотини и четириесет). Според Владата, оваа сума би претставувала соодветен надомест и доволна компензација за обжалената должина на конкретната постапка, како и разумна сума во конкретниот предмет во светло на праксата на судот. Оваа сума служи да ја покрие секоја материјална и нематеријална штета како и трошоците и ќе биде ослободена од било кои такси кои можат да се наплатат. Оваа сума ќе биде уплатена на сметка на жалителот во рок од три месеци од датумот на известување за одлуката согласно членот 37 став 1 точка в од Конвенцијата ... Во светло на погоре наведеното и во согласност со членот 37 став 1 точка (в) од Конвенцијата, Владата би сакала да предочи дека околностите на конкретниот случај му дозволуваат на Судот да донесе заклучок дека “од било која друга причина“ повеќе не е оправдано да се продолжи со испитување на жалбата. Дополнително не постојат причини од генерален карактер, така како што е дефинирано во членот 37 став 1 in fine, кој би барал понатамошно испитување на случајот по сила на таа одредба. Оттука, Владата го поканува Судот да ја тргне жалбата од својата листа на нерешени предмети.“

Со писмо од 18 Јули 2008 година, жалителот бараше Судот да го отфрли Владиноот предлог, со став дека сумата спомената во декларацијата на Владата е “целосно несоодветна“.

Судот забележува дека, странките не биле во можност да се согласат со условите од пријателската спогодба во случајот. Тој повторува дека, според членот 38 став 2 од Конвенцијата, преговорите за пријателско спогодување се доверливи и дека членот 62 став 2 од Деловникот на Судот понатаму пропишува дека, во спор не може да има повикување ниту потпирање на ниедна писмена или усна комуникација, ниту понуда или спогодување, сторени во рамките на обидот за пријателска спогодба. Сепак, декларацијата е поднесена од Владата на 9 Јуни 2008 година, надвор од рамките на преговорите за пријателско спогодување.

ТРАЈАНОВ ПРОТИВ РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА - ОДЛУКА

Членот 37 од Конвенцијата пропишува дека, може да се донесе одлука за одбивање на жалбата од листата на нерешени предмети во секоја фаза од постапката, каде околностите водат кон еден од заклучоците наведени под (а), (б) или (в), од ставот 1 на тој член. Членот 37 став 1 (в) му овозможува на Судот да ја тргне жалбата од својата листа на нерешени предмети, доколку:

“ од било која друга причина утврдена од страна на Судот, повеќе не е оправдано испитувањето на таа жалба.“

Судот исто така потсетува дека во одредени околности, може да одбие жалба според членот 37 став 1 точка (в) врз основа на еднострана/унилатерална декларација од тужената Влада, дури и доколку жалителот сака испитувањето на жалбата да продолжи.

На крајот од овие гледишта на Судот, Судот ќе ја испита внимателно декларацијата во светло на принципите кои произлегуваат од неговата пракса, особено пресудата на Tahsin Acar (Tahsin Acar v. Turkey (GC), no. 26307/95, ставови 75-77, ECHR 2003- VI).

Судот веќе ја утврдил во бројни случаи, вклучувајќи ги и оние против Република Македонија, судската пракса што се однесува на жалбените наводи за повреда на правото на судење во разумен рок (види Марковски против Република Македонија, no. 22928/03, 2 Ноември 2006 и Зибири против Република Македонија, no. 27866/02, 5 Јули 2007).

Имајќи ја предвид природата на признанијата содржани во декларацијата на Владата, како и висината на надоместокот која се предлага - кој е компатибилен со сумите кои се доделуваат во слични случаи – Судот смета дека повеќе не е оправдано да се продолжи со испитување на жалбата (член 37 став 1 точка в).

Дополнително, во светло на горните ставови, особено имајќи ја во вид јасната и обемна судска пракса на оваа тема, Судот е задоволен дека почитувањето на човековите права, така како што е дефинирано во Конвенцијата и нејзините протоколи, не бара продолжување на испитување

ТРАЈАНОВ ПРОТИВ РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА - ОДЛУКА

на жалбата во овој дел (член 37 став 1 *in fine*). Следствено, треба да се тргне од листата.

2. Судот ги испита и останатите жалбени наводи на жалителот и утврди дека, нема појава на повреда на било кое негово право кое е заштитено со Конвенцијата.

Следи дека, овој дел од жалбата мора да биде одбиен согласно членот 35 ставовите 3 и 4 од Конвенцијата.

Од овие прчини, Судот едногласно

Ги зема во предвид, условите во декларацијата на тужената Влада во врска со должината на постапката обжалена согласно членот 6 став 1 од Конвенцијата;

Одлучи да ја тргне жалбата од својата листа на нерешени предмети во делот кој се однесува на горните жалбени наводи, а согласно членот 37 став 1 точка (в) од Конвенцијата;

Го прогласува остатокот од жалбата за недопуштена.

Claudia Westerdiek

Секретар

Peer Lorenzen

Претседател